

MAGY.

KIR.

SZABADALMI

HIVATAL

SZABADALMI LEIRÁS

62677. szám.

V/h OSZTÁLY.

Berendezés léghajók biztonságba helyezésére.

VON SCHLEINITZ HANS MÉRNÖK HANNOVERBEN.

A bejelentés napja 1913 május hó 29-ike. Elsőbbsége 1912 augusztus hó 13-ika.

A találmány tárgya berendezés léghajók biztonságba helyezésére, melynél a léghajó ismert módon kocsira erősítetik; a találmány célja a léghajót könnyen kezelhető eszközökkel biztos módon rugalmasan ágyazni.

A rajzon a találmány tárgyának néhány foganatostási példája van föltüntetve. Föltételezzük, hogy a léghajót ágyazó kocsi ismert módon egy forgó korongon forgathatók, amelyen egy lebillenthető s beállítható magasságú támasz van elrendezve a horgonykötél számára, melynek célja egyrészt az, hogy meggátolja, hogy a szél a léghajó orrát a földre nyomja, másrészt pedig, hogy a léghajót oly kívánt magasságba hozza, hogy az a kocsira legyen erősíthető.

Az ágyazásra szolgáló kocsi a léghajó számára egyes tartótámaszokkal vannak ellátva, melyek lebillenthetőek oly célból, hogy a léghajó leereszkedésekor a kinyúló részek ne veszélyeztethessék a léghajót. Ezen tartótámaszok vitorlavászonból vagy hasonlóbból álló ágyakat hordanak s ezekbe húzzuk le a léghajót. A tartótámaszoknak és a vitorlavászonágyaknak támasztása és horgonyzása feszítőhuzalokkal történik.

1. ábra oldalnézetben mutatja a fordító-

korongot a reátolt kocsikkal, melyeknek fölállított támaszaiban nyugszik a léghajó.

2. ábra az 1. ábrának megfelelő nagyobb léptékű homloknézet.

3. és 4. ábrák nézetben és alaprajzban mutatják a kikötőt, mely a fordítókorongból és a léghajócsarnokból áll;

5. ábra a horgonykötél támasztóoszlopa fölállított s kinyújtott helyzetben.

Az (L) léghajó befogadására szolgáló (H) csarnok ismert módon egy vagy több (S) vágány révén közlekedik a (D) fordítókoronggal, mely az (1) kocsi fölvetelére szolgál. A kocsi egymástól távolsága minden léghajó számára meg van állapítva s kényszerműves kapcsolat révén biztosítva. Az (1) kocsi (2) talpaihoz csuklósan vannak erősítve a (3) tartótámaszok, melyek laposan a kocsira fektethetők vagy függőlyesen állíthatók föl. Álló helyzetben a (3) tartókat (4) harántrudak kapcsolják össze s (5) feszítőhuzalok rögzítik. A (4) harántrudak hordják az (L) léghajó alátámasztására szolgáló (6) vitorlavásznakat. Hogy a vásznakat a szél ne lebegtethesse, alul (7) feszítőhuzalok révén rögzíthetők. Az (L) léghajónak a (6) vászonágyakba való lehúzására a (9)-nél a léghajóhoz kapcsolt (8) huzalok szolgálnak, melyek a koci (10) horga körül

vannak vezetve, mely borgoknak közelében van elrendezve a (8) kötelek feszítő és föltekercselő készüléke.

A (D) fordítókoronggal koncentrikusan van a (V) beton horgonyzógyűrű elrendezve, melyhez ismert módon kapcsoltatik a léghajó orrához erősített (A) horgonykötél (5. ábra). A fordítókorong végén lebillenthetően elrendezett (P) ingatámasz fölállított helyzetben arra szolgál, hogy a közte és a léghajó közti horgonykötéldarabot vízszintesen, a léghajó csúcsát pedig oly magasságban tartsa, hogy a léghajó szabadon lenghessen az egész berendezés fölött s így lehetővé tegye, hogy időközben a (3) tartótámaszokat a (6) vászonágyakkal fölállítsák. A (P) támasz a fordítókorong egyik végén a nyíl értelmében lebillenthető s kötélt vagy motor révén állítható föl. A támasz két vagy több kitolható részből áll úgy, hogy az (A) horgonykötél vezetésére szolgáló (r) felső korongjának magassági helyzete változtatható.

A berendezést következőképen használjuk:

Ha az (L) léghajónak ki kell kötnie, úgy a széliránynak megfelelően irányítjuk csúcsát a (V) gyűrű egyik horgonyzó pontjára s ahhoz az (A) horgonykötél segítségével kikötjük. Ezután a (D) fordítókorongot az (1) kocsikkal a szél és a léghajó irányának megfelelően beállítjuk úgy, hogy az (1) kocsik a léghajó alá kerülnek. Ekkor fölállítjuk a (P) támaszt s ennek révén az (L) léghajó orrát a kívánt magasságba hozzuk. Ekkor

fölállítjuk a (3) tartótámaszokat a (6) vászonágyakkal s ezeket esetleg az (5) és (7) huzalok révén rögzítjük. Ezután a léghajót a (8) huzalok révén lehúzzuk a (6) ágyakba. A léghajók ilyen biztosítása után a (D) korongot az (S) vágányok elé fordítjuk s a kocsikat a léghajóval a (H) csarnokba toljuk úgy, hogy a léghajó most már födél alá került.

A (6) vászonágyak mélységének módosítása céljából a (4) rudakat — pl. kilincs és kilincskeresék révén — foroghatóan és rögzíthetően ágyazhatjuk úgy, hogy a (4) rudak forgatása révén a (6) vásznak többé-kevésbé fölgöngyölíttetnek a rudakra. A (7) huzalok arra is szolgálnak, hogy az ágyban nyugvó léghajót ne hagyják egyik vagy másik (3) tartóhoz szorulni.

SZABADALMI IGÉNYEK.

1. Berendezés léghajók biztonságba hozatalára, melynél a léghajó a csarnokba gördíthető külön kocsikban lebillenthető támaszok révén engedékenyen van ágyazva, jellemezve azáltal, hogy az engedékeny ágyazásra a (3) lebillenthető tartókra rögzített s rugalmas ágyat képező, kifeszíthető (6) vásznak szolgálnak.
2. Az 1. alatti berendezés foganatosítási alakja, jellemezve azáltal, hogy a (3) tartók (4) harántrudakkal vannak összekötve, melyek a (6) vásznak ráakasztására s esetleg beállítására szolgálnak.

(1 rajzlap melléklettel.)

Berendezés légkocsik biztonságba helyezésére.
VON SCHLEINITZ HANNOVERBEN.

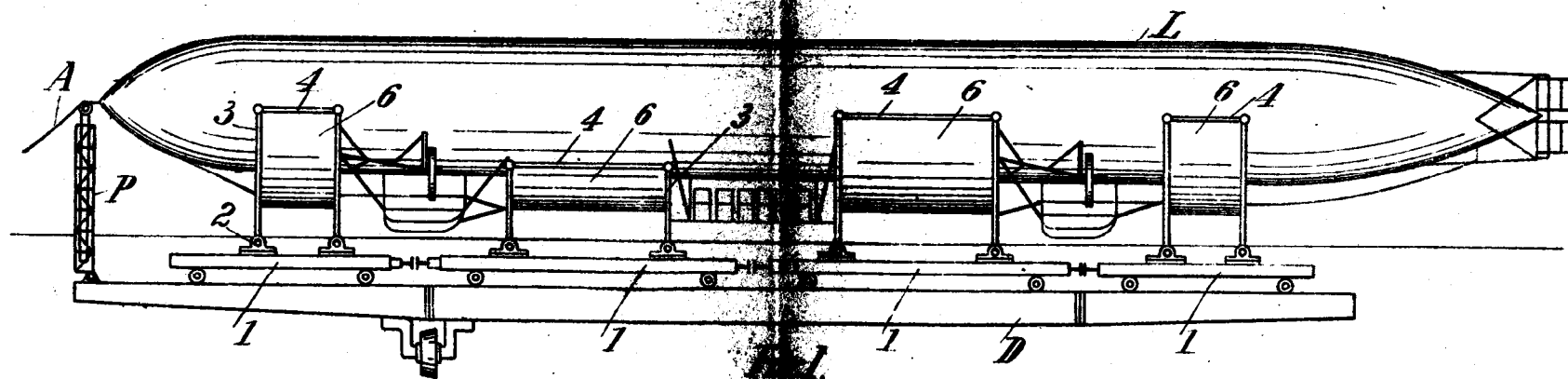

Fig. 2.

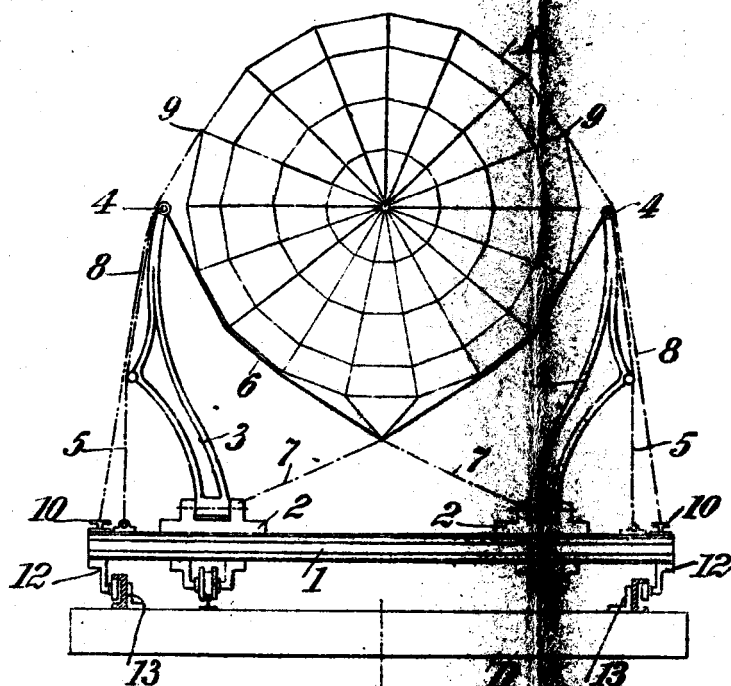

Fig. 3.

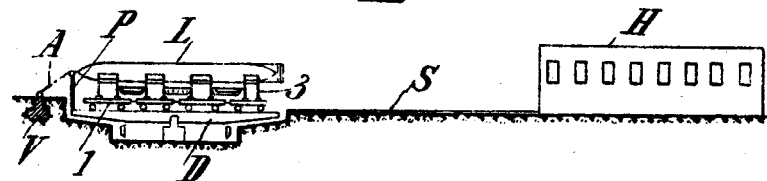

Fig. 4.

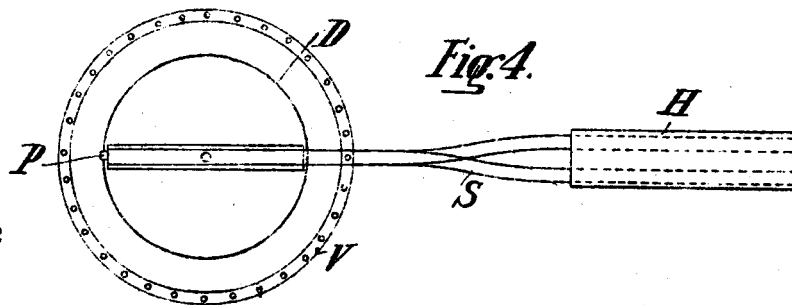

Fig. 5.

